

Пам'ятайте про Україну!

В Нью-Йорку плнують створити комітет Тисячоліття Християнства

Нью-Йорк. — У вечірніх годинах у п'ятницю, 6-го червня ц.р., тут в будинку НТША відбулися наради у справі створення місцевого комітету Тисячоліття в Україні. Народи скликав, за відомою голови Президії Крайового Комітету д-ра Юрія Старосольського і голови Організаційної комісії д-ра Петра Стерча, д-р Юрій Солтис, голова Крайового Ділового Комітету. На ці наради він запросив всіх членів Крайового Ділового Комітету, які живуть в Нью-Йорку й околиці щоб обміркувати методи і час скликання установчих зборів для створення метрополітального комітету.

Справа творення місцевих комітетів Тисячоліття Християнства в Україні стала тепер дуже актуальною бо до точної річниць християнства залишилося два роки. Від самого початку Крайовий Комітет робив старання у цій справі. Плешарне засідання Президії, до якої входять всі крайові церковні і громадські організації, у серпні минулого року присвятило досить багато уваги творенню місцевих комітетів. Крайовий Комітет опублікував відозву до української громади, у якій одним з головних завдань було творити місцеві комітети. Також голова Організаційної комісії вислав у цій справі понад 600 листів. Це все дало деякий успіх, бо такі комітети були створені у кількох містах. Останнє пленарне засідання Президії, яке відбулося 17-го травня ц.р. у Філадельфії, також присвятило увагу цій справі. Це є дуже важливе, бо громада має величаво відзначити велику річницю Християнства Русь-України. Крайовий Комітет організує таке відзначення у Вашингтоні, а по інших містах це мають зробити місцеві

комітети, зложені з представників всіх церковних і громадських організацій. Серед української громади по містах існують мистецькі, наукові, молодіжні, спортивні та інші сили, які можуть і повинні всеціло припинитися до гідного відзначення річниць, яке припадає тільки раз на тисячу років.

Маючи це все на увазі, голова Крайового Ділового Комітету скликав наради щоб розглянути шляхи творення комітету Нью-Йорку й околиць. Присутні на нараді погодилися, що з огляду на літній сезон, установчі збори треба буде скликати на перші дні вересня і про це повідомити окремим письмом вже тепер, а описати ще раз пригадати українській організації громади. Присутні розглядали також структуру місцевого комітету і прийшли до заключення що Крайовий Комітет став моделлю для місцевого комітету. Тому у плані є запропонувати установчим зборам попросити до Почесної Президії Владика Василя Лостена від Української Католицької Церкви, Владика Антонія від Української Православної Церкви і представника від Євангелістичних Церков. Громадський комітет, так само як крайовий, може складатися з представників всіх місцевих церковних і громадських організацій. Установчі збори можуть вибрати також діловий комітет з різними комісіями — мистецькою, організаційною, фінансовою, молодіжною, пресною та іншими, які будуть планувати і виконувати свою працю.

Учасники наради вже тепер закликають всі українські громадські і церковні організації Нью-Йорку й околиць прислати своїх представників на установчі збори.

ПРИВІТАННЯ, ЗМІНИ СТАТУТУ РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ 31-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

31-ша Конвенція Українського Народного Союзу, зібрана на своїх нарадах в Дітройті, Миш., в тиждень від 25-го травня 1986 року:

1. Повноно шле свій братерський привіт поневоленому крмуно-московським імперіялістам українському народові, який продовжує свою героїчну боротьбу за свою національну самобутність, та державну незалежність і навіть у найтрудніших обставинах цієї боротьби творить неприминаючі вартості в багатьох ділянках життя. Конвенція УНС закликає всіх своїх членів продовжувати і поживлювати свою активну участь в усіх акціях, скерованих на допомогу українському народові в його змаганнях.

2. Вітає уряди, Конгрес — Парламент та народи своїх країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, висловлює їм вдячність за всі їхні рішення і акції, скеровані на оборону людських і національних прав усіх народів світу, зокрема українського народу, та апелує до наших урядів продовжувати і посилювати ці акції.

3. Вітає в пошани ієрархії наших Церков та проводи наших церковних об'єднань, вітає нашу світову громадську надбудову та нашу крайові центральні, вітає проводи і членів наших крайових і місцевих харитативних, наукових, молодіжних, жіночих, економічних та всіх інших установ і закликає всіх своїх членів активно включитися в усі їхні акції, ведені для добра нашої громади і нашого народу.

ЗМІНИ СТАТУТУ, ПРИЙНЯТІ НА 31-Й КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

1. До точки 52 — поправка статуту, яка була прийнята 30-ю Конвенцією, додати наступні слова: „під умовою, що переселення таких, нікому не виплачених фондів, яких виплати ніхто не вимагає, не суперечить відносним стейтвими або федеральним законам”.
2. До статті ч. три, точка 32 додати після четвертого, існуючого параграфу: „Головний Уряд є уповноважений покликати Раду Директорів Українського Народного Союзу в Канаді, яка вестиме діяльність УНСОЮЗУ під юрисдикцією Головного Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ. Ця рада повинна мати свою канцелярію і бюджет з канадських фондів, що мають бути депоновані на окремому конті в Канаді. Цим контом розпоряджатимуть своїми підписами урядовці; що їх назначить Рада Директорів і які будуть відповідальними перед Головним Екзекутивним Кометомом через головного директора для Канади”.

РЕЗОЛЮЦІЇ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ

1. Конвенція підтримує резолюцію, прийняту 29-ю Конвенцією відносно структури Окружних Комітетів

УНСОЮЗУ. (Гляди зміни статуту, резолюції і рекомендації 29-ої Конвенції, 1978 року, параграф 27, точка 3).

Для здійснення цієї резолюції, Конвенція доручає Головному Урядові поробити без проволоки дальші кроки.

2. Конвенція підтримує інтенції резолюції прийнятої 29-ю Конвенцією, яка доручає Головному Урядові зладити плани для відбудови майбутніх Конвенцій УНСОЮЗУ на Союзівці. (Гляди зміни статуту, резолюції і рекомендації 29-ої Конвенції, 1978 рік, параграф 27, точка 2).

Статутова комісія: Ярослав Білак, Гелен Словік, Зеновія Зарицька, Роман Припхан і Гаррі Жербеняк.

РЕЗОЛЮЦІЇ

1. Конвенція доручає новообраному Головному Урядові звернутися до урядів наших країн, ЗСА і Канади, та різних міжнародних організацій, щоб вони добилися від уряду СРСР відкрити різні дороги негайної допомоги для наших братів і сестер, які потерпіли і ще потерплять у наслідок катастрофи у Чорнобилі, і встановити безпосередній контакт із загроженими радіацією нашими рідними, яких евакуують або переселено.
2. Конвенція доручає новообраному Урядові вимагати від урядів ЗСА і Канади перевірки праці ОСІ у ЗСА і комісії Дешена в Канаді, зокрема щодо вживання сплєрванних КГБ та іншими сумнівними джерелами свідченнями у процесх проти мнмих коляборантів і знеславлювання цілих груп і народів, особливо українського.
3. Конвенція доручає новообраному Урядові припинити вати, щоб згідно з рішенням Конгресу ЗСА справа українського моряка Мирослава Медведя була перевірена грунтово Гельсінкської комісії ЗСА, під головуванням сен. Алфонса Д'Амато.
4. Конвенція доручає новообраному Урядові заангажувати професійного демографа, який перевірить би студію нашого членства, і цілої української громади в ЗСА і Канаді для уможливлення плянованої посиленої організації праці.
5. Конвенція доручає новообраному Урядові поширити існуючі та заініціювати нові програми для молоді, зокрема незорганізованої, у всіх ділянках її заінтересування та в тому напрямі використати потенціал нашої оселі Союзівки.
6. Конвенція закликає членів-католиків УНСОЮЗУ всеціло приєднатися до вже запланованих ієрархією святкування 100-ліття УКЦеркви в ЗСА.
7. Конвенція закликає все членство УНСОЮЗУ брати

(Закінчення на стор. 4)

ПОДІЇ В ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ ЗАГОСТРЮЮТЬСЯ

Йоганнесбург, ПАР. — Події в Південно-Африканській республіці набирають гостроти і рівночасно широкого розголосу в світі. Від часу проголошення виняткового стану в країні минулого тижня урядом білої меншости, чорне й кольорове населення ПАР, яке творить більшість в тій країні, застосувало цілком інші методи боротьби з урядом і ведено ним політикою апартеїду. Замість масових демонстрацій, які неможливо влаштувати за огляду на масову присутність війська і поліції в усіх майже містах Південної Африки, чорне населення протестує формою масових і локальних страйків, не зважаючи на наслідки і арешти, що їх переводить поліція.

Все одно від часу проголошення виняткового стану в ПАР загинуло 45 осіб, переважно молоді, яка не конче поділяє погляди старшої генерації і вдається дуже часто до більш радикальних методів боротьби з поліцією і військом. Тамошній список Англійської Церкви Десмонд Туту, ризикуючи арештом і репресіями зі сторони урядових чинників, дав в середу, 18-го червня ц.р., довше телефонічне інтерв'ю американському кореспондентові телевізійної станції Ей-Би-Сі Пітерові Дженнінгові у якому він повноно закликав західні країни, зокрема З'єднані Стейти Америки, Великобританію, Японію, Західну Німеччину, Францію Італію та інші індустриальні держави, застосувати гострі санкції проти уряду білої меншости в його

країні, закінчуючи словами: „прошу, допоможіть нам вижити, рятуйте нас перед масовими арештами, тортурами, розстрілами тощо!”

У висліді такого розвитку подій Палата Репрезентантів ЗСА прийняла великою більшістю голосів постанову про накладення абсолютного ембарго на експорт й імпорт товарів до Південної Африки і припинення всяких інвестицій в Південно-Африканській Республіці американськими компаніями та приватними особами. Цю постанову, яку зараз таки було відіслано на розгляд і підтвердження в Сенаті, підтримували репрезентанти обидвох політичних партій — Демократичної і Республіканської, а скоро реакція ЗСА заскочила не тільки закордонних політиків, але навіть самих американців.

Покищо не відомо, як до цієї постанови поставиться Уряд, але відмова накладати санкції проти ПАР може викликати тепер в обидвох палатах Конгресу гостру антиярдову реакцію, яка напевно не була б корисною для американського народу і могла б викликати лашогову реакцію робітничих профспілок і організовано-го робітничого сектору взагалі.

У подібній ситуації знайшлися також інші західні народи, крім очевидно, комуно-московської імперії і її сателітів, які обмежуються тільки до пропагандивної реторики і антизахідньої кампанії, з метою максимально використати події в ПАР для своїх імперіалістичних цілей.

В АМЕРИЦІ

ФАРМАЦЕВТИЧНА ФІРМА, що виробляє піліюлю „Екседрін” найбільшої сили, відтягнула ці з продажу в цій країні після того, як стверджено, що 40-літній жінка в стейті Вашингтон померла після їх зажиття. Її автопсія виказала затруєння ціянідом.

УРЯДОВІ ЧИННИКИ у Вашингтоні чекають нетерпеливо на поворот з Москви советського амбасадора Юрія Дубініна, який поїхав на консультацію у справі пропозиції Роналда Регена зустрітись з Міхаїлом Горбачовим. Перед своєю поїздкою до Москви амбасадор Дубінін двічі зустрічався із державним секретарем Джорджем Шульцом. Розмови між Регеном і Горбачовим мусять бути підготовані Шульцом і міністром закордонних справ СРСР Едвардом Шеварднадзе. Цей останній однак в найближчому часі зайнятий іншими міжнародними зустрічами, зокрема з президентом Франції Франсуа Миттераном, який після відвідин в ЗСА з приводу 100-ліття Статуту Свободи вибирається до Москви.

В БІЛОМУ ДОМІ ВІДБУЛИСЯ переговори між президентом Роналдом Регеном і президентом Уругваю Хуліо Марією Сангінетті, який перебуває у З'єднаних Стейтах Америки з офіційною візитою. Р. Реген високо оцінив діяльність Х. Сангінетті, який відновив демократичні принципи в Уругваю. „Останнім часом ми стали свідками безпрецедентного наступу демократичних сил в західній півкулі, — сказав Р. Реген. — 90 відсотків латиноамериканців живуть нині в умовах демократії, і ми не заспокоїмося, поки останні диктаторські режими, як прави, так і ліві, не припинять свого існування. Дні диктатур в Латинській Америці пороховані”. Говорячи про становище в Нікарагуа, Президент сказав, що перед цією країною стоїть вибір: чи будуть її громадяни користуватися благами свободи, чи їх чекає жах довгої тиранії. Виступаючи зі словом-відповіддю, президент Сангінетті сказав, що, не зважаючи на розбіжності в деяких питаннях, Уругвай солідаризується зі З'єднаними Стейтами Америки в зусиллях, спрямованих на встановлення міцного миру на американському континенті. Він зупинився також на тяжких економічних проблемах, що стоять перед Уругваєм.

ГАЗЕТА „ВАШІНГТОН ТАЙМС” повідомила про секретну поїздку директора Сі-Ай-Ей Вільяма Кейсі в Заір. Останнім часом ця країна, що займає друге місце після Південно-Африканської Республіки місце щодо розвідних запасів корисних копалин, необхідних західним країнам, привертає пильну увагу як вільного світу, так і советського блоку. Ангольське військо, яким керують советські інструктори, вже двічі напало на Заір — в 1977-1978 роках. Оба ці напади були відбиті при допомозі французьких і марокканських військ.

АМЕРИКАНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО Алфред Нопф повідомило, що восени воно видасть книгу Елени Боннер, в якій жінка академіка Андрея Сахарова розповість про життя в заслани у Горькому і про своє перебування в З'єднаних Стейтах Америки. Одночасно книга Елени Боннер, яку вона почала в Советському Союзі, а закінчила під час перебування в ЗСА, вийде в сімох інших мовах — в Англії, Франції, Західній Німеччині, Італії, Данії, Норвегії і Швеції.

УКРАЇНСЬКІ „НАЙКРАЩІ У СВІТІ” БАТЬКІ І СОЮЗОВЦІ-СЕНЬЙОРИ ПОСВЯТИЛИ ДІМ ДЛЯ СЕНЬЙОРІВ ТА ПРОВЕЛИ УСПІШНО ФЕСТИВАЛЬ НА ПОШАНУ БАТЬКІВ

Союзівка (Л. Волянська). — „Українські батьки та дідуся є найкращі у світі”, — сказав головний предсідник Українського Народного Союзу д-р Іван О. Флис, відкриваючи мистецьку програму Фестивалю на пошану батьків, фестивалю, головною дією якого було святкове посвячення дому для сеньйорів УНС, у неділю, 15-го червня, тут, на мальовничій оселі Батька-Союзу, в Кетскільських горах.

„Український Народний Союз — що могутно українську заморську твердиню, збудували союзівці-сеньйори протягом кількох десятиків років, а тепер Батько-Союз збудував для них дім, як жест вдячності й признання”, — говорив далі головний предсідник, зазначаючи, що цей дім — це лише початок будовання будинків для сеньйорів, що буде продовжуватися і далі переобраною Головною Екзекутивною УНС, що якраз 1-го липня вступить у свою нову календію. На це Екзекутива УНС дістала мандат від 31-ої Конвенції Українського Народного Союзу, яка якраз успішно відбулася в кінцевому тиждні травня у Дітройті.

День Батька (другий такий День, другий рік підряд) і посвячення дому сеньйора розпочалося у що гарну неділю співаними Службами Божими в обох українських церквах на Союзівці. О 10-й годині ранку в церкві Святої Тройці правив Службу Божу отець архимандрит — митрат д-р Віктор Поспільш. Отець-архимандрит виголосив також відповідну проповідь, високо підносячи заслуги українських батьків-патріотів, які зміли і вміють виховувати своїх дітей у християнському й патріотичному дусі.

О годині 11-й ранку правив Службу Божу в православної каплиці отець-настоятель Іван Куліш, він же настоятель православної церкви св. Михаїла у Галсоді, Н.Й., виголошуючи також відповідне слово до

Осело на ці святкування з багатьох округ автобусами, автами, а навіть поїтями, перейшли до новобудованого мешканевого дому сеньйорів для церемонії посвячення, яку довершили спільно священники обох українських віровизнань. З католицького боку спів-

(Закінчення на стор. 3)

Новий будинок для сеньйорів на Союзівці (фота: ред. Рома Галзевич „Український Тиждень”)

Присутні члени Головного Уряду з отцями.

У СВІТІ

В ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКІЙ Республіці загинуло 11 чорних осіб у зударі з поліцією і військом при відзначуванні річниць першого зриву чорного населення в Совето 10 років тому. Відзначування відбувалося переважно формою страйків робітників, бо уряд білої меншости, проголосивши винятковий стан в цій країні, заборонив влаштувати всякі демонстрації і маніфестації. Військо і поліція розганяли, а у випадку потреби арештували всіх осіб, які намагалися творити групу 10 і більше. Крім того уряд наклав цензуру для передавання інформації про напруження в ПАР і тому також закордонні радіо і телевізійні кореспонденти подають дуже обмежені вїстки.

НАРКОТИК ОПІУМ допомагає афганським повстанцям продовжувати боротьбу із советським окупаційним військом і місцевими комуністичними частинами та поліцією. Вони продають опіум у великих кількостях для інших держав і торгівців, щоб тільки здобути фінанси для своєї боротьби. Політичні спостерігачі і деякі речники повстанських груп жалуються, що західні держави, зокрема З'єднані Стейти Америки, Великобританія, Західна Німеччина, Японія та інші, дуже обмежують свою допомогу для повстанців і не розуміють їхньої цілі і їхніх ідей, за які їм дає з окупантськими військами.

ІЗРАЇЛЬ ЗАСТАНОВЛЯЄТЬСЯ над видачею в руки американського правосуддя тих осіб, які займаються чи будуть займатися в майбутньому шпигунством, зокрема збиранням військових тасмниць. Міністер справедливості в уряді прем'єр-міністра Шімона Переза Ішак Молай заявив кореспонденту, що його міністерство розглядає тепер таку можливість видачі ізраїльтян американцям, але цю пропозицію мусить затвердити уряд і парламент.

РАДІО КАБУЛ повідомило про додаткову мобілізацію молодих чоловіків до армії, яка тепер нараховує 40,000 воїків, але її моральна вартість дуже низька, не зважаючи на советських старшин, які її вишколюють, і політруків та КГБ-істів, які стараються про її політичний вишкіл. Мобілізації підлягають усі чоловіки без винятку на їхній статус. Звільнені можуть бути тільки ті, які не здібні служити з причини фізичного чи психологічного стану. Політичні спостерігачі кажуть, що не треба виключати можливості, що афганський уряд підготовляється до перебрання контролю в країні після евентуального відтягнення советських окупаційних військ, про що йде мова в переговорах між афганськими і пакістанськими представниками в Женеві, які спонзорює Організація Об'єднаних Націй.

ПІТЕР ЯНКОВІЧ, спеціаліст з міжнародної політики в австрійській соціал-демократичній партії і колишній делегат Австрії до Організації Об'єднаних Націй, був найменований міністром закордонних справ, щоб замінити на цьому пості дотеперішнього міністра Леопольда Граца, який зрезигнував після вибору Курта Вальдгайма президентом тієї країни. П. Янковіч, 55-річний політичний діяч, втішається повагою у високих політичних колах. Свого часу він тісно співпрацював з колишнім канцлером уряду Бруно Крайским.

АЛЬМАНАХ НА 1987 РІК
Уже почалася підготовка Альманаха УНС на 1987 рік. Редакція прийматиме матеріали в українській і англійській мовах до 21-го липня 1986 року.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893
 Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
 Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
 UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
 "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає себе право в потрібні виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЖУ \$15.00 річно. За кошту зміни адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Американські журналісти шукають за правдою

Довго це тривало, але вкінці таки і американські журналісти, хоча далеко не всі, почали розуміти, що це, що діялося або і діється в союзу в Україні із різних причин промовчують перед західним світом.

Сумним збігом обставин у тому шуканні історичної правди про Україну допомогло друге велике нещастя в Україні, а це ядерний вибух у Чорнобилі.

В останньому місяці ми знаходимо в американській пресі ряд статей, в яких навіваючи до довгої мовчанки союзу Уряду відносно подій у Чорнобилі, американські журналісти пригадують мовчанку В. Дюранті про Великий Голод в Україні 1932-33 років і мовчанку, яка продовжується тепер, коли із невідомих причин документальний фільм „Жива розпачу“ не може дістатися до американського глядача.

Здається найбільше широко акцію розпочав наш приятель, радіокоментатор Лес Кінсолвінг, який як власник двох уділів у видавничстві „Нью Йорк Таймсу“ поставив видавцеві Артуру Салцбергеру на зборах шероцвів клопінгиве питання відносно „славного“ журналіста Волтера Дюранті і промовчання ним правди про Великий голод. Він теж поставив пропозицію, щоб видавці „Нью Йорк Таймсу“ відібрали В. Дюранті нагороду Пуліцера, покликаючись на прецедент, який мав місце у „Вашінгтон Пост“ із журналісткою, що написала неправдивий репортаж. Салцбергер приобіцяв розглянути справу і дати відповідь та справді дав таку 19-го травня ц.р. Але відповідь була така хитра, що це дало причину Л. Кінсолвінгові коментувати її не лише на своїй радіопрограмі, але також на сторінках газети „Вашінгтон Інквайрер“. І тут і там він з повним переконанням і ерудитською атакою „Нью Йорк Таймс“ за промовчання правди про Великий голод і за дальше ігнорування цього історичного факту. Він додає це в тому, що „Нью Йорк Таймс“ цілковито промовчав інформації про документальний фільм „Жива розпачу“, який одержав на міжнародному фестивалі в Нью Йорку у 1985 році першу нагороду.

Відгук нашої громади на цю справу був великий. Знаємо про багато випадків, що люди писали до „Нью Йорк Таймсу“, згадує про це також Л. Кінсолвінг, але як бачимо з відповіді, це не зворушило видавця.

Про старання, що їх розпочав Л. Кінсолвінг писав обширно щоденник „Нью Йорк Сіті Трібюн“, в окремій статті Лева Наврозова, де автор закидає „Нью Йорк Таймсові“, що цей є просто злярдям в руках союзу пропаганди. Він порівнює затаєння Великого голоду в Україні із теперішнім затаєнням жадливої ядерної катастрофи в Чорнобилі.

До порівняння між Великим голодом і теперішнім нещастям в Україні доходить також передова у „Бостон Сандей Глоуб“ в якій пишуть, що із першими вістками про евакуацію тисяч мешканців околиць Прип'яті і тисячів дітей з Києва мимоволі українцям мусять приходити на думку 1932-33 роки і цей геноцид, що його вчинив Сталін, виморивши голодом сім мільйонів населення. І тут знову у передовій пишуть про фільм „Жива розпачу“, який саме недавно показували в Гарварді і висловлюють здивування, що телевізійні сітки в ЗСА не показують його широкой публіці.

Подібну реакцію знаходимо у газеті „Нью Гейвен Реджістер“, де, поміщуючи коментарі читачів про катастрофу у Чорнобилі, знову бачимо намагання порівняти те, що тепер сталося із промовчанням фактів про Великий голод.

„Нью Йорк Сіті Трібюн“ у своїй передовій з 16-го травня ц.р. також всеціло займається проблемою ядерної катастрофи в Україні та затаюванням правдивої величини того нещастя.

Як бачимо, щораз більше американських журналістів шукає за правдою і її поволі знаходять. Нашим обов'язком є паки і паки пригадувати світові про одну та другу страшну подію і старатися, щоб писали та говорили про них наші прихильники із засобів американської масової інформації.

Проголошення Світовим Конгресом Вільних Українців 1986 року — Рокотом Українського Воїна має на меті зосередити увагу всіх українців світу і наших співгромадян країн, у яких живемо, на минуле і сучасне українське воїнство і служби своєму й іншим народам для ідеалів волі, справедливості і державної незалежності.

Історія України — це у значній мірі історія оборонних воєн перед зазіханням наших „добрих сусідів“, що завжди лукавим оком споглядали на нашу „медом і молоком“ текучу землю і вкористовували кожен найменшу нагоду, щоб її загарбати. На протязі всієї історії український народ ніколи не був загарбником чужої землі, а як вже конче було вести війну з ворогом, то ніколи не підступом, хитростю, зрадою чи несподіваним наскоком, а під час битви, застосовуючи лицарську поведінку. Наш князь Святослав (960-972 р.) перед своїм походом по відомляв ворога: „Готовтесь, іду на вас!“ І тоді наша держава над Дніпром сягала від Чорного моря до північних лісів і від Карпат по Кавказ, а її кордони обороняли наші князі із своїми славними дружинниками-воїнами.

Великою відвагою, лицарською і бойовою наснагою визначилися наші пращиди, діди, батьки, коли вони підносили меч як союзники інших народів і кров'ю засвідчували свій козацький дух на далеких побойовищах; вони своєю збробою і грудьми століттями захи-

Василь Діюк

РІК УКРАЇНСЬКОГО ВОЇНА

шали Європу від азіських орд. Козацькі морські походи принесли нам славу лицарської нації. Перемоги під Зборовом і Конотопом віддали нашим предкам славу на своїй землі.

Але не зважаючи на світлі і героїські чини часто — „встоялись не було сили!“ Політичні обставини, залякани сусіди, багатство нашої землі, географічне положення і постійні напади різних ворогів не давали можливості закріпитись українській державі. Змінні окупанти поневолювали Україну, а її воїнів-героїв силою забирали розбудувати московську, польську, литовську, австрійську та інші імперії.

Та „Не скує душі живої І слова живого“, — як навчав нас Великий наш Кобзар Т. Шевченко. Український народ хоч у неволі, завжди боронив і боронити буде своєї свободи і державності. І коли прийшов час відродження Держави у Першій і Другій світових війнах, то на позиціях з крісом у руках були: Українські Січові Стрільці, Українська Галицька Армія, Армія Української Народної Республіки, повстанські загони, а опісля Карпатська Січ, Перша Українська Дивізія УНА і Українська Повстанська Армія (УПА). Все це виявило одне і того ж самого безсмертного лицарського й козацького духа, який поко-

ліннями ставить перед українським народом обов'язок з мечем у руках служити своєму народові. Всі згадані вгорі формації збройних сил України славно і з честю виконали свій обов'язок перед історією. Всі вони кров'ю засвідчили про право українського народу на свою соборну, самостійну державу.

Всі вони, а вони безчисленні, живі і мертві є нашими героями! Тому в цьому році Українського Воїна-героя віддаймо їм окрему честь, поклін і подяку. Ми, що живемо поза межами України, рік у рік у травні згадуємо і прославляємо тих героїв, які життя своє віддали у боротьбі за українську вільну і незалежну державу. Вже в сивій давнині люди величали своїх героїв і віддавали їм майже божеські почести. Визначене перед довгими віками поняття героїзму дійшло до наших днів. Тому щороку ми клономі голови перед тими всіма відомими і невідомими воїнами-героями, які не посоромили прадідівської і козацької слави, а захистили честь нації для майбутніх поколінь. Бо хоч вони і відійшли фізично з цього світу, але для народу вони живуть вічно і стали світлом, яке вказує шлях, куди мають прямувати нові покоління.

Український народ на рідних землях, позбавлений волі і незалежності, нині не має змоги відкрито шанувати своїх національних героїв, ставити їм пам'ятники, відвідувати їх могили і складати на них вінки живих квітів. Могили тих усіх, які полягли за право народу жити вільним життям, сьогодні в Україні або розриті ворогом, або зарослі бур'янами. Московський імперіаліст, крім живих борців за волю, не менше боївся мертвих, які із-за гробу його лякають, бо нагадують українському народові про те, хто їх і за що загарбав в неволю. Вістки з України говорять про розриті могили — козацькі, стрілецькі, — не згадуючи вже про могили ув'язнених, розстріляних, заморених голодом колишніх воїнів українських армій.

Пам'ятаймо про них у цьому році Українського Воїна!

У вільному світі, майже в усіх країнах нашого, поселення, існують не тільки українські ветеранські організації і ветерани-українці, які об'єднані, але з відвагою і завзяттям сини та внуки лицарсько-козацької нації, по „великому ісході“ роз'їхались по цілому світі і в арміях країн свого поселення, а зокрема в Канаді і ЗСА, добилися високих старшинських ступнів (включно з генеральськими), медалів, нагород і відзначень. І як довідемося, в цьому році Українського Воїна відбудеться світовий з'їзд нашого воїнства в Ед-

монтоні. Це буде велике свято, яке згуртує українців з усіх країн світу. Там будуть і ветерани української армії, які в сивій давнині величали своїх героїв і віддавали їм майже божеські почести. Визначене перед довгими віками поняття героїзму дійшло до наших днів. Тому щороку ми клономі голови перед тими всіма відомими і невідомими воїнами-героями, які не посоромили прадідівської і козацької слави, а захистили честь нації для майбутніх поколінь. Бо хоч вони і відійшли фізично з цього світу, але для народу вони живуть вічно і стали світлом, яке вказує шлях, куди мають прямувати нові покоління.

Український народ на рідних землях, позбавлений волі і незалежності, нині не має змоги відкрито шанувати своїх національних героїв, ставити їм пам'ятники, відвідувати їх могили і складати на них вінки живих квітів. Могили тих усіх, які полягли за право народу жити вільним життям, сьогодні в Україні або розриті ворогом, або зарослі бур'янами. Московський імперіаліст, крім живих борців за волю, не менше боївся мертвих, які із-за гробу його лякають, бо нагадують українському народові про те, хто їх і за що загарбав в неволю. Вістки з України говорять про розриті могили — козацькі, стрілецькі, — не згадуючи вже про могили ув'язнених, розстріляних, заморених голодом колишніх воїнів українських армій.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Оксана Бригун-Соколик

Виставка тканин у Торонто

В Інституті св. Володимира в Торонто відбувається виставка „Українське ткацтво в минулому і сучасному“. Виставку що приготував Український Музей Союзу Українок Канади-фліа Онтаріо з нагоди „З'їзду ткачів Америки і Канади“.

У просторій залі Музею естетично розкладені музейні експонати — як жіночі одяги з Полтави, Городенки, Бойківщини, Яворова, Буковини, килими, тайстри, запаски, скатерті, налявник, також і веретено.

Виставлені теж й твори експонатів сучасних майстрів та мистців, як Галі Ключко з Торонто, Єлисавети Голінаї з Едмонтону, Наді Зені Хрестул, Гелі Микитяк з Едмонтону, Анни Микитини з Торонто, Петрусі Пелех з Едмонтону, д-ра Петра Пушково з Едмонтону, Каролі Романюк з Вернон, Наталі Сагден-Шевчук з Торонто та Дарії Янди з Едмонтону. Поміж інших експонатів є твори традиційні, як от крайки, пояс, килими, твори „інспіровані“ народними: чудова суковка — візь взятий із заволянкіна, на-

шійник — інспірація: крайки та лицарський панцер, мотиви гучульські, трипільські, буковинські, княжий-полтавський... та твори нові, які живляють тільки техніку ткацтва, як наприклад маки і інші.

Виставка дуже цікава і для більшості інформації відвідувачі можуть собі набути каталогу українською або англійською мовами. Текст і ілюстрації (чорно-білі) для каталогу приготувала Галія Ключко. В ньому дві частини: „Ткацтво в Україні“ — сконденсований історичний аспект з рисованими прикладами та список виставлених експонатів і коротке резюме кожної особи, чий виставляє свої твори на цій виставці. Також репродукція одного твору кожного мистця. Каталог цікавий, старанно підготований, шкода тільки, що до нього закралася друкарська мовна помилка.

Виставка ця відбувається при 620 Спайдин авеню в Торонто і відкрита до 4-го серпня ц.р. і Управа Музею сподівається, що торонтоїці та українські туристи в Торонто не пропустять цієї цікавої виставки.

Роман Савицький

Українські зв'язки короля джезу

На днях померу Нью Йорку Бенні Гудман (народжений 1909), славнозвісний американський кларнетист-виртуоз, довголітній керівник джазових оркестрів, чий пак тзв. джезбендів, прозваний „королем свінга“ („свінг“ — від джезу). Замолоду Гудман набував музичної освіти в Чикаго, в українського диригента Івана Барабаша. Значно пізніше, Гудман виступив у Києві і згадував при цьому свого батька, народженого в цьому місті. Гудман називав Київ „одним суцільним садом“ (Радянська Україна, 1-го липня 1962).

У 1940 році Гудман зацікавила нова тоді американська перерібка пісні „Ой не ходи Грицю“ (український оригінал приписується напівлегендарній народній поетесі з доби Хмельниччини Марусі Чурай). Автор

перерібки, Джек Лоренс, перезав нашу пісню „Yes, My Darling Partner“ і її вперше виконавала з великим успіхом молода тоді співачка Дайна Шор.

Гудман часто виконував перерібку Лоренса у формі фокстрота із своєю танковою оркестрою, разом із співачкою солісткою, при чому сам грав побічне сольно на кларнеті. Безумовно, „шлягер“ Лоренса починався до значних успіхів Гудмана на початку 1940 років. (Про це можна б писати окрему розвідку).

Зберегла навіть платівка, сьогодні рідкість (фірма „Колумбія“), випущена в прокат 1941 року із участю Гудмана (кларнет), його танкового „джезбенду“, хору та солістки Гелен Форрест.

(Закінчення на стор. 4)

Дмитро Штогрин

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА В НОВОМУ ВИДАННІ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ХХ СТОЛІТТЯ

(2) статті про тих авторів, що відіграли визначну роль у їхніх національних літературах і (3) гасла про тих, передусім з-поза англомоного світу авторів, твори яких є у перекладі на англійську мову і таким чином вони відомі та їх оцінює західна, зокрема англомоновна критика. Так отже добір гасел про письменників досить селективний і тому значна кількість не-англомоновних авторів і між ними навіть визначних мейстів пера східноєвропейських країн не заступлені в енциклопедії окремими гаслами, їх включено лише в загальні огляди розвитку тих же літератур.

Одним із співробітників першого видання енциклопедії був український літературознавець, проф. Юрій Луцький, який подав стислий огляд історії української літератури, починаючи від XI століття і, зупиняючись зокрема над описом „Слова про Ігорів похід“ та кінчаючи на пізніх 1950 роках, тобто відміченням по-

характеру цього видання чотирьохсторінковий огляд Луцького, який подає також бібліографія джерел предмету українською та англійською мовами є суцільним образом історичного розвитку української літератури. При цьому слід додати, що незалежно від того, що хоч, крім загального огляду, Луцькому не пощастило помістити в тому виданні інших гасел про окремих українських авторів, його стаття можливо відкрила двері для ширшого представлення питань з української літератури в дальших виданнях цієї енциклопедії.

Після першого видання енциклопедії, яке видержало два накладди, в 1981-84 роках появилось друге, виправлене і значно поширене видання цього літературного довідника під загальною редакцією Леонарда С. Кляйна, яке обіймає чотири томи і п'ятий додатковий індекс. Співпрацювали в ньому два українські літературознавці — це професор Леонід Рудницький і Григор Луцький, що спільно опрацювали статтю про лужичку літературу. Знову проф. Томас Бюрд є тут автором гасла про О. Гончара; йому належить також огляд білоруської літератури, яка згадана окремо вперше в цій енциклопедії.

(Продовження буде)

Василь Ленчик

ІСТОРИЧНИЙ ПІДХІД У СТАТТЯХ РЕД. І. КЕДРИНА

III.

Йдучи по цій же самій ідеологічній лінії, ред. Кедрін, як „гомо політику“ пише і про Листопадівий Зрив, який також в історії політичної думки відіграв важливу роль. В статті п.з. „Свято смутку чи радості“ автор пише, як то в роках 1924-25 українські комбатанти в Галичині рішили відзначувати Листопадове Свято не як свято сумне, але як радісне, бо це була згадка про велику історичну подію в житті народу. „Правда“ пише автор, — Листопадівий Зрив скінчився невдачею, бо не сягнув своєї мети, якою була українська державність. Але Листопадівий Зрив був сам собою — перемога українського духа. Великий Митрополит Андрій схвалив такий підхід до святкування Листопадового Зриву і відтоді листопадівий святкування не були в похороному настрою, але в день Першого Листопада правились Служби Божі в наміренні українського народу. Це був без сумніву важливий акт — Проголошення Української Західної Республіки — в дальшому розвоі української політичної думки, що автор дуже вміло ілюструє історичними фактами від найдавніших часів по найновіші згагання під проводом таких національних героїв, як: Семен Петлюра, Євген Коновалець, Роман Шухевич-Чупринка і Степан Бандера.

По цій же самій лінії написана стаття „Рік 1918 в історії української політичної думки“. І тут також представлені події з нашої історії оперті на різніорідній літературі — споминках, що ілюструють розвій політичної думки в українській історії. Автор просто любується в цій тематичі, а його легке перо майстерно ілюструє цей розвій політичної думки історичними фактами: „Сьогодні, з 40-річної перспективи, видно напричуд ясно, яку величезну

ролю відіграла українська революція, а в ній особливо 1918 рік, в історії української політичної думки“.

Одних кілька ілюстрацій із писань нашого достойного Ювілята — Редактора Кедрина вистає, щоб наглядно переконатись про його історичний підхід в його так плідний журналістично-публіцистичний кар'єрі.

Статті в „Ділі“.

Я завдав собі трохи труду і переглянув останній річний „Діла“, де я знайшов цілий ряд статей ред. Кедрина, підписаних малими двома буквами „ік“. Мушу сказати, що стиль, гостре перо, знання проблематики небагато, або й нічим не різняться від того стилю, що є притаманним нашому Ювілятові від сучасну пору. Він „семпер ідем“ все той самий, бистрий обсерватор, щедрий у наведенні фактів, із знанням історії, відносин і багато дечого із того, що сам пережив, в чому сам брав участь, як журналіст, чи як політик. Той сам Кедрін тоді і той сам Кедрін, тепер, коли читаєте його статті на сторінках „Свободи“, чи „Нового Шляху“.

У „Ділі“ з датою 19-го січня 1939 року ред. Кедрін написав статтю з нагоди поїздки польського міністра закордонних справ Бека до Берхтсгадена на конференцію з Гітлером. Стаття має заголовок „Труднощі і можливості польської закордонної політики“. Ця політика, на думку автора статті, є такою простою, коли Польща існує між двома імперіалістичними потугами Москвою і Німеччиною. Каже ред. Кедрін: погляньте на мапу Москви за Івана Калити і теперішню. Так, як колись панславистина ідея пануючою, так само тепер Москва створила нову ідею з центром в Москві. Ред. Кедрін радить в тій статті прийняти прометейську ідею та змінити внутрішню політику національною. З датою 25-го січня 1939 року написав ред. Кедрін статтю п.з. „ПАТ і Ст. Грабські“ ПАТ — це польська агенція телеграфічна. Автор передєс погляди такі україножерів, професорів львівського університету, як Ст. Грабські, географ Ромер і проф. Буяк, які видавали протикраїнський журнал „Земля і Наруд“.

Польща не хотіла признати, що існують українці, але часом сила етнічної української маси змушувала їх такі бодай трохи рахуватися з дійсністю. Коли польська статистика подавала, що на Волині в 1921 році було

68 відсотків русинів і ні одного українця, то вже в 1931 році було 64 відсотки українців, а з русинів лишилось тільки чотири відсотки.

Цікава своїм змістом є стаття з датою 4-го лютого п.з. „Цікавість та інформація“. Тут автор подає цікаві обсервації щодо впливу шолодені преси, яка виробляє в суспільстві політичну освіту. Це були вже гарячкові часи перед самою війною і тому автор подає практичні вказівки, як повинна преса інформувати своїх читачів. „Шолодена преса пише ред. Кедрін — має політично вишколювати громадянство, так далеко, щоб воно наприклад само миттю орієнтувалося серед повені вісток — котрі з них правдиві чи імовірні, котрі штучно роздувані для сенсації, а котрі належать до пробних балонів, або просто провокацій, бо суперечать логічному змістові даної ситуації і прагматичному зв'язковій події“.

„Формована пресою політична освіта каже теж громадянству завдяки при всяких добрих чи злих обставинах зберігати спокій та рівновагу духа не піддаватися настроям — ані радісної екзальтації ані розпукки, — пам'ятаючи що перша може бути передчасна і нікому не потрібна, друга — ще більш безпідставна. Не дурно найбільшою прикметою кожного політика є холоднокронність“. І наш редактор кінчає що цікаво повчачою статтю, яка є так знаменою для політичного ерудита, який без сумніву є автор цієї статті, тими словами: Від того чи Гітлер згадує у своїй промові про європейській Схід, чи ні — не залежить доля української нації. Залежить вона від сили українства, якої підвалиною є муравлина конструктивна праця та масова політична освіта“.

Майже кожна стаття ред. Кедрина в той гарячковий час передвоєнної психози, яка панувала серед польського громадянства і яка мала вплив також на українську спільноту під Польщею, є виявом цього здорового політичного погляду. Наведу для прикладу статтю з „Діла“ з 24-го лютого 1939 року, п.з. „Кожний нарід організується по своїйому“. Ці правди, — пише ред. Кедрін, — треба пригадувати, бо в українському громадянстві можна інколи замітити фальшіне зв'язування української національної рації з якимись чужинськими

(Закінчення на стор. 4)

Українські...
(Закінчення зі стор. 1)

Промовляє д-р І. Фліс.

Отці П. Федорчук (зліва) і І. Куліш під час посвячення будинку.

С. Гавриш і М. Сакалош.

Ансамбль бандуристів „Гомін”.

Дівчата ансамблю „Зоря”.

Сопрано Л. Магун-Гурин.

УНС, який чимало прислужився до успішного завершення цього корисного сеньйорам діла. Грімким „Многоліттям” — співом для усіх сеньйорів-союзників, закінчено урочистості посвячення, і присутні гості, під проводом обох отців-парохів та головних урядовців УНС: головного предсідника д-ра І. Фліса, головного секретаря Володимира Сохана, головного касира Ульяни Дячук та головного організатора Степана Гавриша (відповідно з дружинами або з мужем), перейшли до гостинних на обід, смачно приготований „майже легендарним” союзовим шефом-кухарем Андрієм Лесивим та його помічниками.

Вид на одну з кімнат в новому будинку.

Перед програмою вшановано однохвилинною мовчанкою і тихою молитвою всі жертви чорнобильської атомової катастрофи — тих усіх, що загинули, і тих усіх, що терплять і мають загинути.

У програмі брали участь танцевий ансамбль „Зоря” з Нью Бриттен, Конн., під керівництвом молодого адепта танцювального мистецтва Ларі Піншо, яка продовжує родинну традицію вже третього покоління, бо танці виводили на сцену в свій час і її мати, і її бабуся. Ансамбль „Зоря” дав сім кольоритних українських танців, виступаючи двічі в програмі. Це були і традиційні народні — „Аркан”, „Буквинський” і „Гопак” як і стилізовані — „Привіт хлібом-сіллю”, танець „Запорожець за Дунаєм”, „Косицький” та „Решето”. Шість дівчат і чотири легіні тишили публіку завзяганням і молодіжною легкістю українського неумирующего танцю.

Виступ молоді і талановиті співачки з Нью Йорку, сопрано Лариси Магун-Гурин, був справжнім „душевним бенкетом” для зібраних. Гарна й молоденька, з великим і мелодійним голосом співачка полонила слухачів і Шевченковою „Княжною”, піснею „Зоре моя вечірняя”, музика Я. Степового; і вавсоковою композицією „Пісня буде поміж нас” і „Життями” Андрія Гнатинина на слова Олесея, в першій половині концерту, і в другій половині співаючи Шевченковий „Са-жартівливістю С. Гавриш, представляючи аконавців-артистів, співаків, танцюристів та музик-бандуристів, бавлячи дотепами понад півтисячну аудиторію слухачів-глядачів та знайомих зібраних із головними урядовцями УНС, присутніми тут же в залі на почесних місцях, та з іншими заслуженими українцями, які численно прибули на це святкування.

Багатий і мистецький концерт підготувала Маріяна Сакалош, координатор брагетської діяльності УНС-юноу, яка поклала багато вми-ня, часу й енергії, щоб цей пам'ятний День Батька і День Сеньйора-союзника вийня якнайкраще. Дякуючи виконавцям програми і її організаторці М. Сакалош, конференсь С. Гавриш просив її до слова. Вродлива Маріяна в змістовному короткому слові, виголошеному гарною „слобожанською” українською мовою (Маріяна з соборної родини: її батько з Закарпаття, а мама з Слобідської України з Харкова), дякувала виконавцям і всім присутнім за участь у святкуванні і бажала щасливої поїздки додому всім численним позамісцевим гостям. С. Гавриш після цього закрав про граму святкування, підкресливши невинну працю будівничих УНС-юноу, до яких належить і його скромна особа; він досі був головним організатором в Головній Екзекутиві, а з 1-го липня цього року він стане головним контролером УНС, бо „Український Народний Союз варт того, щоб бути і залишитися союзом, бож же наше „Вшан-ділля”, — казав завзятий конференсь, запрошуючи всіх гостей і на всі інші імпрези, які рясно відбуватимуться на Союзів під час грядучого літнього сезону, що ось-ось розпочнеться, бо „Союзівка є тим магнетом, що притягає українців з усіх кінців розлогої діаспори”.

В обох частинах концерту виступали кобзарі-бандуристи, ансамбль „Гомін” з Ньюарку, зорганізований понад 20 років тому св. п. маестром Володимиром Юркевичем. Тепер ансамблем керує Олесь Напора, стараючись зберегти цю мистецьку одиницю і її розбудувати, як поклін своєму незабутньому учителю. Цих вейм бандуристів-кобзарів, вік яких, здається, поширюється на три покоління (від 17-річного бандуриста до понад 60-річного), проспівали під час першого виступу стрілецьку пісню „Зірвалася хуртовина”, музика Василя Витвицького і дві повстанські пісні: „Гнилий ліс, а біля нього шані” та „Цвіла, цвіла калинонька”. У другій частині концерту, так само глибоко й настророво, бандуристи грали і співали народну пісню „Стоїть явір над водою”, стрілецьку — „Ой, у полі верба”, „Шов козак потайком” та „У полі корчма”, закінчуючи свій гарний виступ повстанською — „Україна — стєн і море, Україна в непокорі”.

Гантер, Н. Й. 1986 р.
ЛІТНЯ ВИСТАВКА
Людмили Морозової
що охоплює весь її творчий шлях.
Відкриття 29-го червня

ОДУМІВСЬКІ ЛІТНІ ТАБОРИ на 1986 р.
Одумівська Оселя „Київ”, Акорд, Н. Й.

ТАБІР ВИХОВНИКІВ ЮОДУМ-У
Від 28-го червня до 12-го липня
Для одумівців (ок) в віці від 15-ти до 19-ти років.
Зголошуватися до 14-го червня на адресу:
Alex Nerpel
85-71 148th Street, Jamaica, N.Y. 11435

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛУБ
владштує
в днях 4-го, 5-го і 6-го липня 1986 року
на коротк Оселі УНС-юноу
СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
за першість УСЦАК-Схід 1986
в групах чоловіків, сеньйорів, жінок,
юнаків і юначок (А і Б)
за нагороди УСК, Нью Йорк
Провід змагань: Роман Ракочий, Орест Кизик,
Юрій Савчак та Зенон Снілик

Багата мистецька програма розпочалася о 3-ій годині по полудні вдумливим і глибоким словом д-ра І. Фліса, в якому він підніс високо заслуги українських чоловіків-батьків, патріархів українських традиційних родин, і заслуги союзників, будівничих Українського Народного Союзу, цієї фортеці зорганізованого українського громадського, господарського і культурного життя в Північній Америці. Програмою керував з притамою йому

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у четвер, 5-го червня 1986 року, по довгій і тяжкій недугі, відійшла у Вічність, на 86-му році життя наша Найдорожча **МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ І СЕСТРА**
бл. п.
Антоніна з Дунайських ШКАРУПА
вдова по полковникові Тимофеві Шкарупі.
ПАРАСТАС відбувся у п'ятницю, 6-го червня 1986 р. о год. 7.30 веч. у похоронному заведенні Головачків.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — у суботу, 7-го червня 1986 р., о год. 11-й ранку у церкві Покрова Пресвятої Богородиці у Пармі, Огайо. Похована на парафіальному цвинтарі.
У глибокому смутку:
дочка — ТАМАРА УГЕРА
внуки —
ЮРІЙ з дружиною ШІРЛЕЙ
ІГОР з дружиною САЛІ
ВІРА з чоловіком БРАЄН
правнуки — МЕЛІСА І МЕЛІНДА
синава — ІВАННА
внуки —
РОМАН з дружиною ДЗЮДІ
МИРОН
сестра — ОЛЬГА з чоловіком ПЕТРОМ
КРАВЧЕНКО
ближча і дальша Родина в Америці і на рідних землях

Помолімося за наших друзів.
ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства
Впреп. о. протопресв. Іван Ткачук відслужить Заупокійну Святу Літургію, в неділю 29-го червня 1986 року, о год. 10-й ранку, в УПЦеркві Всіх Святих в Нью Йорку, за Благенної Пам'яті:
ЯКОВА БЕРЕСТАНСЬКОГО
ОЛЕНУ І МИКОЛУ ГАДЗІНСЬКИХ
ЛЮДМИЛУ ДРАГОМАНОВУ-ДЕМИДЕНКО
ІВАНУ ЛУЦИКА
ОЛЕКСАНДРА І СТЕПАНІЮ РЕШЕТУХІВ
д-ра АНТОНА СЛИЖА
Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів.
Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатися з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.
Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!
ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

ПОДЯКА
Дякуємо Всім, що шанували пам'ять нашого Найдорожчого Мужа, Батька, Брата, Вуйка, Діда і Тестя
бл. п.
Платона Стасюка
своєю участю в похоронних відправах, молитвами та по-жертвами на Заупокійні Служби Божі. Дякуємо за всі, так щирі вислови співчуття та любови, як також вияви пошани до Покійного.
Особлива подяка Вшанованим Паням — Членкиням 17-го Відділу Союзу Українок в Маямі під проводом п-ні Ірени Ракуш за влаштування поминок, а всім Учасникам Поминальної Богослужби в 40-ий день після смерті бл. п. Платона Стасюка — щире спасібі.
Дякую також за щирю поміч п-ні Олі Бульбі і сестри п-ні Янці.
Вічна Йому Пам'яті!
МАРІЯ СТАСЮК — дружина з рідною

Прощаючи в далеку дорогу всім нам Улюблену і Невіджалувану
бл. п.
МАРІЧКУ КВІТКУ СТЕЦЮК
замість квітів на її могилу в сорочковий день від її смерті товаришки з гімназії сс. Василінок у Львові зложили 220.00 доларів на СОБОР СВ. СОФІЇ в Римі.
СТЕФА БЕРНАДИН
ІВАННА ГОРЧИНСЬКА
ОЛЕНА ГЕНТІШ
ТЕТЯНА КРЕНИЦЬКА
ВОЛОДИМИРА КОТИК
ХРИСТИНА ЛАШЕВСЬКА
ДАРІЯ ЛОМНИЦЬКА
ДАРІЯ МИКИТА
НАДЯ ПЛАКИДА
ЛЮБОВ ПРОКОП
СОФІЯ СОКОЛИШИН
МАРІЯ СТЕЦЬ
ОЛЯ ФІЛІПОВИЧ
ІРИНА ХМІЛЕВСЬКА
ОЛЯ ЧМОПА

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ нашій Найдорожчій **МАМИ, БАБЦІ І БРАТОВОЇ**
бл. п.
МАРІЇ КВІТКИ СТЕЦЮК
будуть відправлені **СЛУЖБИ БОЖІ**
в церкві св. Івана Хрестителя — Ньюарк, Н. Дж. в понеділок 23-го червня, 1986 р., в год. 6:45 ранку;
церкві св. Юра — Нью Йорк, Н. Й. у вівторок 24-го червня, 1986 р., о год. 9-й ранку;
соборі св. Софії — Рим, Італія у вівторок 24-го червня, 1986 р.;
катедральному соборі свв. Петра і Павла, Мельборн, Австралія у вівторок 24-го червня 1986 року.
Про молитви за упокій душі Покійної просять: син — ЮРІЙ з родиною братова — МУХА із СТЕЦЮКІВ-ПІДГОРОДЕЦЬКА

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 28-го травня 1986 року відійшов у Вічність наш Найдорожчий **МУЖ, БАТЬКО, СЕСТРИНОК, ЗЯТЬ**
бл. п.
ІГОР ШАЛАУТА
ДОКТОР МЕДИЦИНИ народжений 20-го липня 1936 року в Боршеві, Україна.
ПОХОРОН — відбувся в суботу, 30-го травня 1986 року з української католицької церкви Родження Пречистої Діви Марії на San Fernando Mission Cemetery, Los Angeles, California.
У глибокому смутку:
дружина — АНЯ
дочка — НАДЯ
сини — СПАВКО, МАРКО, АНДРІЙ
вуйко — д-р ЗИНОВІЙ СЕМКІВ з дружиною ЛЮБОЮ і дітьми ВОЛОДИМИРОМ, ЛЕВКОМ І ЮРКОМ
теща — ОЛЕНА ПЕРЕЦЬКА з дітьми ЮРКОМ І ІРЕНОЮ ОЛІЙНИК
ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

Гей юначе, не барися до Спортової Школи готуватися!
1-ша УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ”
Оселя УБС „Верховина” — Глен Спей, Н. Й.
Від: 27-го липня до 23-го серпня 1986 р. (4-ри тижні)
„Січовий Спортовий Садочок” для дітей нижче 6-ти років
КОМАННИ М'ЯЧ, ВІДБИВАНКА, ТЕНІС, ПЛАВАННЯ
ФАХОВІ ТА ДОСВІДЧЕНІ ТРЕНЕРИ І ОПІКУНИ
По інформації і аплікації писати:
Ukrainian Sitch Sport School
680 Sanford Avenue • Newark, N.J. 07106

Д-р БОГДАН НОВАК
ЛІКАР ВНУТРІШНІХ НЕДУГ

145 E. 15-та вул. (піз 3-ої Авеню), Нью Йорк, Н. Я.
Medicare приймається. Тел.: (212) 533-5748

Gold Trident Jewelry Pend.
Earrings, Rings new from

EMBLEMS
OF THE WORLD

P.O. Box 2224, Ventnor, N.J. 08406
Send for free brochure.

Маємо на складі книжку

Олександра Скоценя

„3 ФУТБОЛОМ У СВІТ”

СПОМИНИ

Видано в Торонто, Канада, 1985 р., стор. 638, тверда обкладинка, ціна 25.00 дол. плюс 2 дол. за пересилку. Дуже цікавий мемуарний твір, де зібрано все, що відноситься до українського футболу.

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

СВОБОДА BOOK STORE

80 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

СТАРАННЯМ ДОСЛІДНОЇ ФУНДАЦІЇ ім. О. ОЛЬЖИЧА у ЗСА
появилася нова книжка п. н.

НА ЗОВ КИЄВА

Український націоналізм у Другій світовій війні

(Збірник статей, спогадів і документів)

Зібрана і упорядкована

Колегія Дослідів Історії

Українського Націоналістичного Руху.

Книжка на 542 сторінках, містить, як сказано статті, спогади, документи, відозви, звіти, знімки і малюки, а на закінчення — інформативні статті кількох авторів англійською мовою. Показник імен-назв завершує цю інтересну і важливу працю. Друкована на доброму папері і факсово опрацьована.

М'яка оправа \$25.00 Тверда оправа \$30.00

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ

УКРАЇНСЬКОГО

НАРОДНОГО СОЮЗУ

приймає на працю

ДВОХ СЛУЖБОВИКІВ

ДО РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ

Побажане знання української та англійської мов.

Просимо голоситися на число телефону:

201 - 451 - 2200 EXT 18, або слати зголошення з коротким листом — резюме на адресу УНСоюзу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

P.O. Box 17a — 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Друкарня СВОБОДИ

приймає на постійну працю

РОБІТНИКА

до висилки газет та інших

друкарських робіт

Година праці від 8-ої до 4:30 по пол.

Знання української мови обов'язкове.

Добрі умови праці і бенефіти.

Голодитися особисто:

СВОБОДА

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Тел.: (201) 434-0237

Комітет Оборони Української Спадщини

та

Головний Екзекутивний Комітет

Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну

2. Поборювання очорнювання та знеславлення

України

3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або пошто-
вими переказами на

UKrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивченням вірзком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, зв'я-
зище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

стеїт

поштовий код

Привітання...

(Закінчення зі стор. 1)

активну і посилену участь в підготовці до святкування 1000-ліття Християнства в Україні у рамках вже існуючих крайових комітетів ЗСА і Канади.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Конвенція схвалює доручити Екзекутиві УНС подбати про надрукування наукової праці, присвяченої 800-річчю „Слово о полку Ігореві”, при чому НТШ зголошує свою готовність разом з УНС підготувати відповідний текст проекту цього видання.

2. Конвенція схвалює доручити Екзекутиві УНС подбати про видання пропам'ятної книги в 125-річчя смерті Тараса Шевченка, патрона УНС. Постійне фальшування поета й викривлення його справжнього обличчя та його історичної місії в долі України робить це видання дуже бажаним і не менше скромним.

Ярослав Падох,
Почесний Член Головного Уряду УНС
і голова НТШ

Внесок: Головний Уряд УНСоюзу при висилці дивідендів долучити нотатку з увагою до членів, щоб перевірили по подісах своїх спадкоємців і належно упорядкували.

Відділ 450 (Є. Мілянчик)

Додаток до Резолюції ч. 1.
З преси відомо нам, що багато тисяч родин евакуованих з околиць Чорнобиль застали розбитими. Розділено дітей від матерей і родин і вивезені діти в інші міста, матері — в інші, а ще в другі — решту родин. Уряди хай перевіряють і постараються злучити родини разом.

Мирослав Кальба, Відділ 226

Резолюційна комісія:

Богдан Гнатюк (голова), ред. Василь Шарван (заступник голови), Ярослав Білак, Роман Дяків, мгр Володимир Сенежак, Богдан Робак, ред. Рома Гадзевич, ред. Зенон Снлик.

РЕКОМЕНДАЦІЇ СЕКРЕТАРСЬКОЇ КОМІСІЇ ЗІ-ОГ КОНВЕНЦІЇ УНС

1. Рекомендуємо, щоб за грамоти кляси W (на шіле життя) виплачувано повний зворот вкладок у формі дивіденди вже по скінченні 78 року життя, тобто рік скоріше, як було дотепер.

2. Рекомендуємо підвищити вік для видачі членові акцидентного забезпечення (АДД) до 60 року життя, а важність згаданої грамоти продовжити до 70 року життя члена.

3. Рекомендуємо, щоб всім активним членам, грамоти яких є важні 20 і більше років, виплачувати дивіденди за ці грамоти у висоті однорічних вкладок.

4. Рекомендуємо робити старання для злуки Відділів, які нараховують 25 і більше членів.

5. Рекомендуємо зладити інформативні брошури для нових кляс забезпечення.

6. Рекомендуємо, щоб передплату „Свободи” включати до вкладок усіх членів без різниці статі.

7. Рекомендуємо, щоб вислати канадським секретарям оплачені зворотні конверти.

8. Рекомендуємо виплачувати своєчасно винагороди секретарям.

9. Рекомендуємо поміщувати помертні оголошення у „Свободі” зразу після смерті члена.

10. Рекомендуємо влаштуувати кожного року на Союзі центральні секретарські курси, а коротші курси по Округах та в місцевостях, де немає Округних Комітетів. Першенство в центральних курсах повинні мати нові секретарі або такі, які ще ніколи не були учасниками таких курсів.

11. Відновити і продовжувати видавання „Вістей з Головної Канцелярії УНС”.

Секретарська комісія: Роман Гарас, Михайло Захарко, Юлій Юринець, Тарас Сливінський, Михайло Дідух і Іван Яремчук.

Історичний...

(Закінчення зі стор. 2)

устройства системами — нам треба дивитися на добро української справи...”

Цікавою є стаття з 25-го лютого 1939 року п.з. „Казус Скрипник”, в якій автор обговорює виступ посла Стефана Скрипника теперішнього Блаженнішого Митрополита Кир Мстислава, де він в польському парламенті солідаризувався разом із послом з Волині Бурюю з галицькими послами. І ред. Кедрин з радістю стверджує, що „паде Сокальський кордон — ще не зовсім упав, але вже на наших очах паде”

Остання стаття ред. Кедрина в „Ділі” — це з 19-го серпня, здається, більше чисел до Америки не дійшло. Але дуже актуальною була стаття з 22-го липня 1939 року, в якій автор порушив дуже важливу, а так дуже занедбану у нас справу, яку тепер стараємось трохи направити, а саме редактор підкреслює „брак інформаційної літератури про Україну в чужих мовах”.

Реасумуючи сказане, ми бачимо в цілій журналістичній кар'єрі нашого сеньйора журналістичного звання, бистро-тут думки, далекозорість у підході до кожної проблеми, вміння аналізувати події, виділяти з них зрілі висновки, при тому всі ці політично-аналітичні статті є базовані на солідному довідковому матеріалі. Не диво тому, що так, як колись, так і тепер з ким не говорити, то кожний каже, що любить читати статті ред. Кедрина, бо вони цікаві, бистро написані і повчачі.

Школа, що ми не маємо високої журналістичної школи, бо я не вагаюсь в вас достойний патріярше українських журналістів, пропонувати на декана журналістичної школи або професора журналістики.

На закінчення прийміть достойний пане редакторе побажання, щоб ваше журналістичне перо, чи радше тепер писальна машинка, не виходила з ваших рук і ви в добром здоров'ї могли ще довгі літа служити своїм знаанням і величезним життєвим досвідом нашій спільноті.

ЛІРИКА! УВАГА! ПРОЗА!

В-во Пластова Ватага „Бурлаки”, Нью Йорк — 1983

видало і рекомендує книжку:

РОМАНА КУПЧИНСЬКОГО

НЕВИСПИВАНІ ПІСНІ

(Вибрана лірика і проза)

Упорядкували: Б. Бойчук і О. Кузьмович

Обкл і мист оформлення: Орест Слупчинський

Книжка має 124 сторінки, формат 6” x 9”, гарна тверда оправа. Вартість цієї цінної книжки зважаючи ще інстрації та знімки незабутнього УСС-а

Ціна 9.00 дол з пересилкою

Покупці зі стеїту Нью Джерсі при замовленні книжок зобов'язані додати до відповідної суми ще 6% стеїтового податку.

Замовляти:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Українські ...

(Закінчення зі стор. 2)

Рідкісна платівка американської перерібки „Ой не ходи Грицю” у виконанні Бенні Гудмана.

Американська перерібка „Ой не ходи Грицю”, при своєму модерному звучанні (швидке темпо, джезова гармоніка і пружний ритм, новий, з гумором написаний текст — діалог дочки з матір'ю перед балом), затрала знайоми нам риси традиційно-трагічної української пісні. В Америці їй навіть приписувано жидівське походження.

Відчувався від років потреба відповідного вияснення у видатному американському джерелі. І це спростування прийшло, коли американський музикознавець Нет Шапіро у великому багатотомному довіднику п.з. „Популярна музика” (Нью Йорк 1968),

вперше заявив публічно, що відомий американський „шлягер”, „Yes My Darling Daughter”, постав на основі саме української народної пісні.

Успіх молодого українця

Іван Дудинський, студент середньої школи і учень престижної балетної школи „Ларкін Денс Студіо” в Мейплвуді, Мінесота, виступив з п'ятичленною групою танцюристів на телевізійній програмі „Джуніор Стар Сирч Шоу” 26-го квітня ц.р. Її група одержала першу нагороду — 5,000 дол.

І. Дудинський

Балетна школа, в котрій Іван вивчає модерні танці, вже п'ять років організує виступи своїх студентів по всій Америці. Під час одного з таких виступів влітку 1985 року, розвідник з Джуніор Стар Сорч Шоу запросив цю групу виступити в конкурсі на телевізійній програмі. В лютому 1986 року молоді танцюристи взяли участь у двогодинній програмі в Голлівуді під керівництвом відомого актора Ед МекМена. За гарне виконання танцю вони одержали першу нагороду.

Іван Дудинський є добрим учнем своєї школи і членом команди копаного м'яча. Цього року ця команда візьме участь в міжнародних змаганнях за чашу в Осло, Норвегія.

І. Дудинський планує вступити на студію архітектури в Лос Анджелесі, а при

Н.Н.

Рік...

(Закінчення зі стор. 2)

моніторів від 13-го до 15-го червня ц.р., на який прибудуть вояки всіх українських збройних формуцій, від Усусувід до Улівців включно. Над оформленням і програмою з'їзду працює вже підготовча комісія. В програмі з'їзду передбачується виставка пам'яток української зброї в Музеї-Архіві, бенкет, масовий концерт, відзначення з'їзду і Богослуження в церквах Едмонтону.

Під час з'їзду будуть зроблені підсумки праці українських вояків Канади з українських відділів Канадського Легіону і зокрема Союзу Українських вояків Канади (ЮКВА) і напевно всіх ветеранських організацій з інших країн. Верховне Командування Канадського Легіону погодилося на офіційне членство Братства колишніх вояків Української Дивізії УНА в ЮКВА і через неї посередньо в Канадському Легіоні. Варто також пригадати, що у Першій світовій війні 10,000 українців-канадців воювало в канадських мундурах, обороняючи також волю, спокій і добро Канади. В Другій

світовій війні вже 40,000 українців-канадців брало участь, а по війні зареєстровано в Канаді аж 36 українських відділів Канадського Легіону; а осяги українців-вояків Канади були великі, бо сотні їх здобули старшинські ступені і медалі за заслуги і героїство. Але вже в першій війні український вояк Канади Пилип Кновал здобув найвище в той час імперіальне відзначення — Хрест Вікторії.

При нагоді Світового З'їзду Українського Вояцтва заплановано збудувати йому пам'ятник. У З'їзді візьме також участь генерал Й. Р. Романов.

Школа, що не знаємо інформацій про працю і досягнення наших ветеранських організацій в інших країнах. Сподіваємось, що власне цей перший Світовий з'їзд скоординує свою працю і такі інформації напевно швидко одержимо. З такими планами і успішно проведений Світовий З'їзд Українського Вояцтва не тільки добре започаткує проголошений Рік Українського Воїна, але також зміцнить зв'язок і дружбу колишніх ветеранів українських формуцій і їх працю для добра українського народу.

Величава духовна Академія

Академія відбулася в неділю, 1-го червня ц.р., в акустичній залі Кін Коледжу, в Юніоні, Н. Дж.

Із дбайливо зредагованої програмки довідусмося, що академія була влаштована заходом Патріярхально-Громадського Комітету в Нью Джерсі. У склад цього комітету входили 66 осіб, і всі їхні прізвища були поміщені на програмці.

Шляхетною ціллю академії було віддати поклон католічній Українській Церкві в сорочку роковин переслідування. І та ціль була повністю досягнена. Оформлення сцени із портретами усіх наших Владик, святих мучеників за Церкву, віру і народ, творили відповідне тло для досягнення вищезгаданої цілі.

Академію відкрив голова Комітету ред. Василь Пасичняк коротким привітальним словом. У другій точці програми, зворушливо милої, діти покляли квіти під портретами мучеників Церкви. У наступній точці о. Роман Мірчук виголосив англійською мовою доповідь на тему „Католічність Українська Церква”. Дозво собі на одне додаткове спостереження. Недавню о. Роман Мірчук виступив із доповіддю англійською мовою в ратуші міста Перт Амбой з нагоди щорічного святкування Дня Української Незалежності. Після цієї доповіді посадник міста не міг надякуватися о. Романові за цю доповідь, підкреслюючи головним чином факт, що ця доповідь роз'яснила йому проблему України, змагання її народу за волю і її сучасне політичне положення в т.зв. Советському Союзі. Це доказ того, як дуже потрібні нам роз'яснювальні доповіді для англомовного світу англійською мовою.

В четвертій точці програми був виступ міщаного хору „Думка” з Нью Йорку під диригентурою С. Коріного у фортепіановому супроводі Тани Поташко. Це була корона Академії. Твір А. Гнатишина „Богородице Діво” із сопрановим сольо С. Качарай, і „Дума про Почаївську Божу Матір” М. Леонтовича сольо-баса М. Невмержицького, були виконані з такою прицизністю інтонації, ритмічної точності, динамічних нюансів і молитовного настрою, що рідко коли мені доводилося, слухаючи різних хорів, почути ці пісні у такому досконалому виконанні. І хоч у деяких наступних піснях, у виконанні цього хору, я мав би малі критичні зауваги, а однаке, не буду їх наводити, щоб не притемновати світлого враження і вдячності за перші дві пісні. Крім цих пісень, „Думка” ще виконала „Слава у вишніх Богу”, Концерт

ч. 6 Д. Бортиянського. У другій частині Академії хор виконав „Кавказ” Т. Шевченка, муз. С. Людкевича; „Україна”, сл. Т. Шевченка, муз. Р. Давидовського; „Владико неба і землі”, муз. С. Гулака-Артемовського, з сольо тенора В. Шведеля.

О. Зінкевич виголосив доповідь п. наг. „Нездоланість Української Церкви”. Про цю доповідь вистачає така оцінка одного із слухачів: „Вже тільки задля одної доповіді варто було приїхати в таку спеку на цю Академію”.

Виступ молоденької учениці УМІ Мірям Худьо кляси Г. Клим, яка виконала на піяно твори українських композиторів, був милою несподіванкою. Бравий молодий піяніст і її учительці. Вона виконала „Два ескізи” — М. Лисенка, „Думу” — В. Довженка і „Гуцульську токкату” А. Кос-Анатольського.

Реситація Марти Шрамченко віршів Р. Завадовича і Ігоря Калмиця зворушили слухачів до зліз.

На закінчення програми знову виступав хор „Думка” із вищезгаданими творами, а всі присутні разом із хором, стоячи, проспівали спонтанно „Боже Великий, Творче Всесильний”, муз. і слова Романа Купчинського.

Роман Левицький

САРКА COMPANY
FURNITURE STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
НИТКИ ДМЦ, ПАНАМИ, ЮТА, КАНВА — ГУРТ — ДЕТАЛЬ

ДО ВИНАЙМУ

4 КІМНАТИ

для студентів — недалеко до Rutgers University.

Телефонувати: (201) 249-9413
Іван Музиченко

SERVICE

REAL ESTATE

ЗАЦІКАВЛЕНІ ФЛОРІДОЮ
Або бажаєте поселитися, або інвестувати в реальність у південно-східній Флориді (Ft. Lauderdale, Hollywood, Miami) Зверніться до —

М. Андрійовича.

Century 21, Hansen Realty Inc.

3010 E. Commercial Blvd.

Ft. Lauderdale, Fl. 33308

Bus: (305)